

Reilighed til at bestemme, hvad den efter Forfatningen kunde bestemme. I Anledning deraf svarer jeg, at den slesvigke Stænderforsamling ikke havde opfyldt sin Forpligtelse. Jeg troede, i Modsætning til hvad der blev sagt, at det var nødvendigt at tage denne Reservation.

Formanden: Min Udtalelse var ikke rettet paa, at der ikke var Anledning for det ærede Medlem til at fremkomme med den Bemærkning, han gjorde; men den gif kun ud paa at opfordre Thingets ærede Medlemmer til ikke at forfølge et slikt Spørgsmaal.

Ministeren for Kongeriget's særlige Finanter: Jeg vil kun tillade mig at sige, at jeg ikke troer, at den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) fuldkommen klart fremstillede dette Forholds Historie; men jeg troer med den ærede Formand, at det er bedst ikke at forfølge dette Spørgsmaal videre. Jeg har taget Ordet med Hensyn til en Bemærkning, der er falden fra den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), og som jeg før glemte at besvare, nemlig med Hensyn til det Forslag, der er stillet til § 14. Det er fuldkommen rigtigt, hvad den ærede Rigsdagsmand bemærkede, at der savnes Summers Angivelse; men der er ogsaa truffet adskillige Forberedelser til, at en saadan Angivelse kunde komme til at finde Sted, og jeg troer ligeledes, at den bør finde Sted. Den ærede Rigsdagsmand vil imidlertid see, at saalænge de forskjellige Love endnu ere under Forhandling i Rigsdagen, er det vanskeligt at sætte Summerne ind, da de ofte ved Forhandlingen blive forandrede, hvorved det Spørgsmaal vilde opstaae, hvilken Sum der skal være den gjældende, enten den, der staaer i Finantsloven, eller den, der staaer i den særlige Lov. Derfor har Rigsdagen ikke tidligere villet have Summerne ind her, hvorimod jeg bestandig har været af den Anskuelse, at det var rigtigt, at de kom ind i Finantsloven, men at de da maatte fortolkes i Henhold til, hvad der blev vedtaget ved de særlige Love, saaledes at naar en Lovs

endelige Resultat blev et andet end den Sum, der staaer i Finantsloven, maatte den særlige Lovs Bestemmelse være den, der skulde gjælde. Der er ogsaa i denne Henseende gjort adskillige Foranstaltninger, saaledes at jeg troer, det vil vise sig meget let netop efter den Maade, hvorpaa de forskjellige Love ere indrettede, at sætte Tallene til, og dersom den ærede Rigsdagsmand vil fastholde sin Anskuelse til tredie Behandling, troer jeg, man let vil kunne enes om, hvilke Summer der maa sættes ind, enten ved de enkelte Poster eller i alt Fald i en Totalsum i Overskriften til § 14, der da vil fyldestgjøre Fordringen om, at et Overslag skal være tilstede.

Tscherning: Jeg troer, at den ærede Minister i alle disse Retninger vil gjøre gjæves Forsøg; men det skal være mig hjært, at Forsøget bliver gjort, skjøndt der ingen Spørgsmaal er om, at Savnet af Summer jo er en væsentlig Sag, da Finantsloven derved taber sin Karakter. Hvis Summerne bleve optagne som saadanne, der ikke tør overskrides, det vil sige som det Høieste, udover hvilket Lovens Anvendelse ikke tør bringe Udgifterne, saa faae de en Betydning; komme de derimod til at staae som kalkulatoriske, saaledes at de Love, der senere blive vedtagne, faae større Gyldighed end Finantsloven, saa tabe de deres Betydning. Den simpleste Maade at ordne Sagen paa vil være den, at man paa enhver Lov opfører en Sum, som antages at svare til, hvad Lovens kræver, og at den da bliver betragtet som en Tillægsbevilling, eller ogsaa, at ingen Lov kommer til Udførelse før efter næste Halvaar, saa at Udgifterne da paa en Tillægsbevilling kunne faae deres Bekræftelse. Det er et Hovedpunkt, at Finantsloven maa for det løbende Aar beherske ethvert Krav, som gjøres af enhver Lov; saaledes maa Finantsloven være indrettet, og i dette Forhold maa den staae til alle Love; men det vil ikke kunne skee ved noget af de Midler, som her er Spørgsmaal om. Ved Finantslov forstaaer jeg ikke alene denne Lov, men alle de som Tillægsbevillinger formulerede